

Sommerens ø

Musik: Mogens Jermiin Nisse
Arr.: Hans-Ulrik Barfoed
Tekst: Piet Hein

S
A
T
B

Hver-gang en som-mer i - gen kom-mer dra-gen - de, dvæ-len - de, fa - ren - de

Hver-gang en som-mer i - gen kom-mer dra-gen - de, dvæ - - len - de,

Hver-gang en som-mer i - gen kom-mer dra-gen - de, dvæ - - len - de,

4

hen, er det som kom man i dy-bet af da - ge - ne

fa - ren - de hen, — er det som kom man i dy-bet af da - ge - ne

fa - ren - de hen, — er det som kom man i dy - bet af da - ge - ne

7

hjem til sin hjem - egn i - gen. er.

hjem til sin hjem - egn i - gen. — som-mer og er.

hjem til sin hjem - egn i - gen. — som-mer og er.

**1 Hvergang en sommer igen kommer dragende,
dvælende, farende hen,
er det som kom man i dybet af dagene
hjem til sin hjemegn igen.**

**2 Ude i verden, hvor jorden og himlene
skifter i ukendte skær,
længes man ind i sit øriges svimlende
verden af lunerigt vejr.**

**3 Åh, at forundres og komme på luftene
let som et løvetandsfrø
ned i det syngende, susende,
duftende græs på en sommergrøn ø.**

**4 Her er man hjemme, hvor stormen og vindene,
solen og skyerne går
midt i det »nu«, som er selve den rindende
tråd mellem aldre og år.**

**5 Her mellem havet og strømmen og stenene
nynner en langelig sang,
samlende alt, som har været, forenende alt,
som skal være en gang.**

**6 Stranden den stride, bestormet af vandene,
lægger sin vandrende ring,
lukkende rundt om de varige, standende,
enkle og evige ting.**

**7 Tavse, mens druehyld løfter mod rummene
sommerens glødende bær,
glider vi ind i den syngende, summende,
susende sommer og »er«.**